

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/118/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817207397
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8817207397.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovéj a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: G.K. H., U.. XX.XX.XXXX, F. R. XXX XX E. Č.. XXX, o zaplatenie 672,16 eura s príslušenstvom, takto o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 11Csp/263/2017 - 244 zo dňa 19.3.2018

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o nároku na náhradu trov konania.

Žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

„I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 672,16 EUR, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobu v prevyšujúcej časti zamietla.

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 68 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v samostatnom uznesení.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal toho, aby súd uložil žalovanej zaplatiť mu sumu 672,16 eura spolu s 28 % úrokom z tejto sumy od 19.7.2017 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že so žalovanou uzatvorili dňa 16.12.2013 pod č. XXXXXXXXXXXX zmluvu, na základe ktorej pre žalovanú zriadil a viedol jej účet s č. E.. Zmluvou bolo dohodnuté, že banka je oprávnená za poskytovanie produktov a služieb vo vzťahu k účtu účtovať na ťarchu vedeného účtu poplatky podľa aktuálneho sadzovníka poplatkov. Klient banky je povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Žalovaná porušila zmluvné povinnosti tým, že sa dostala na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny. Pri nepovolenom prečerpaní musí majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať čiastku nepovoleného prečerpania a za obdobie nepovoleného prečerpania je povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vo výške 28 %, a to v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami v spojení s výveskou úrokových sadzieb.

Súd konštatoval, že žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

Z vykonaných dôkazov súd zistil žalobou tvrdené skutočnosti o vzniku zmluvného záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovanou. K účtu, ktorý žalobca pre žalovanú zriadil a viedol, bola vydaná platobná karta. Po uzavretí zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb bola dňa 4.4.2014 podpísaná medzi žalobcom a žalovanou Zmluva o povolenom prečerpaní na účte, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver do výšky limitu 200 eur, ktorý bol neskôr postupne menený a

navýšený na sumu 550 eur. Podľa Všeobecných obchodných podmienok žalobcu, splácanie povoleného prečerpania uskutočňuje sa automaticky priebežným znižovaním debetného zostatku bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené. Majiteľ účtu zodpovedá za nakladanie s prostriedkami na bežnom účte, musí mať na účte dostatok peňažných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru poskytnutého bankou, na poplatky v zmysle sadzobníka a akýchkoľvek ďalších finančných záväzkov voči banke. Pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Je ním automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Z výpisov účtu podľa súdu prvej inštancie vyplynulo, že žalovaná finančné prostriedky na svojom osobnom účte čerpala, bol na ňom evidovaný záporný mínusový stav a nepovolené prečerpanie bolo vo výške 1.106,52 eura. Z listinných dôkazov však podľa súdu prvej inštancie nevyplývalo, že by bol medzi žalobcom a žalovanou zmluvne dohodnutý úrok za nepovolené prečerpanie, zaplataenia ktorého sa žalobca domáhal. Žalobcovi preto vznikol nárok iba na vrátenie sumy žalobou žiadanej istiny bez úroku z tejto sumy. Žalovaná vykázaná záporný zostatok žalovanej sumy nerozporovala, nebolo preukázané, že by dlžnú sumu žalobcovi uhradila, preto jej uložil zaplatiť žalobou žiadajú sumu 672,16 eura. Nepriznal však požadovaný úrok 28 % ročne z tejto sumy od 19.7.2017 do zaplataenia, keďže zmluva neobsahuje dohodu o výške tohto úroku, a preto nárok na žalobou uplatnený úrok 28 % ročne zo sumy 672,16 eura od 19.7.2017 zamietol.

Pri právnom posúdení vychádzal súd prvej inštancie z ustanovení Obchodného zákonníka - § 708 ods. 1, § 710, § 497, z ustanovení Občianskeho zákonníka - § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 54 ods. 1, ods. 2, § 39, § 40 ods. 1, z ustanovení Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy - § 1 ods. 2, § 2 ods. 1 písm. a), písm. b), § 9 ods. 1, ods. 2, § 11, § 1 ods. 4, § 10 ods. 1 a z ustanovenia § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 a 2 v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP. Uviedol, že z pôvodne uplatnenej žaloby priznal celú istinu vo výške 672,16 eura, výška žiadanej úroku za obdobie od 19.7.2017 do dňa vyhlásenia rozsudku predstavovala po prepočte sumu 125,81 eura, úspech žalobcu bol teda 84 %, neúspech 16 %, preto žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 68 % ako rozdiel 84 % a 16 %.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to proti zamietavému výroku a proti výroku o trovách konania. Podľa žalobcu súd prvej inštancie vo vzťahu k napadnutým výrokom dospel k nesprávnemu rozhodnutiu z toho dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa žalobcu Zmluva o povolenom prečerpaní priamo v článku 1. uvádza úrokovú sadzbu úveru - variabilnú úrokovú sadzbu 19,9 % p.a. Zároveň výška úrokovej sadzby je upravená aj v sadzobníku poplatkov vo výške úrokových sadzieb a uvedená je tiež vo výpisoch z účtu a špecifikovaná je priamo vo Všeobecných obchodných podmienkach účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-42/15, z ktorého vyplýva, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale aj všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 Smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Podľa žalobcu Všeobecné obchodné podmienky a sadzobník sú súčasťou zmluvy a sú pre klienta záväzné, aj keď ich nepodpísal. Podľa žalobcu nesprávne je aj rozhodnutie súdu čo sa týka náhrady trov konania, pokiaľ prihliadal nielen na úspech v konaní v časti istiny, ale aj v časti príslušenstva. Ak sú úroky len príslušenstvom pohľadávky, pri posudzovaní miery úspechu sa podľa žalobcu na ne neprihliada. Žalobca preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že uloží žalovanej zaplatiť aj úrok vo výške 28 % ročne zo sumy 672,16 eura od 19.7.2017 do zaplataenia, zároveň aby mu priznal náhradu trov konania i náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplataených súdnych poplatkov.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie žalobcu preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce, súc viazaný dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli a

webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 31.10.2018 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie žalobcu dôvodným nebolo.

5. Podstata odvolacích argumentov žalobcu bola koncentrovaná na tvrdenie o nesprávnom právnom posúdení a nesprávnom zistení skutkového stavu veci.

6. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje na zistený skutkový stav konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových zistení vyvodil nesprávne právne závery.

7. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov, alebo vyjadrení strán nevyplývajú, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

8. Oboznámením sa s obsahom spisu, odôvodnením napadnutého rozsudku, zisteným skutkovým stavom, právnym posúdením uplatneného nároku súdom prvej inštancie, odvolací súd konštatuje postačujúco z vykonaného dokazovania zistený skutkový stav potrebný pre rozhodnutie vo veci, ako aj správne právne posúdenie vo vzťahu k zamietavému výroku, ako aj k súvisiacemu výroku o nároku na náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmý vzťah medzi skutkovými zisteniami, úvahami pri hodnotení dôkazov a právnym záverom, ku ktorému súd dospel. Odvolací súd sa preto stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdom prvej inštancie a k odvolacím námietkam žalobcu len dodáva:

9. Žaloba je, čo sa obsahu týka, úkonom, ktorým žalobca vymedzuje subjekty, predmet a obsah žalobou začatého súdneho konania. Pre účely súdneho konania je podstatné, ktoré zo žalobou označených skutočností má samotný žalobca za tie skutočnosti, z ktorých dôvodnosť žalobou uplatneného nároku vyvodzuje. Ako zo žaloby vyplýva, žalobca sa ňou domáhal nároku z nepovoleného prečerpania účtu, ktorý pre žalovanú zriadil a viedol vo výške 672,16 eura. Okrem samotnej sumy nepovoleného prečerpania domáhal sa aj toho, aby súd žalovanej uložil zaplatiť úrok z nepovoleného prečerpania vo výške 28 %, ktorý, ako tvrdil, mal byť medzi ním a žalovanou dohodnutým úrokom.

10. Je nepochybné, že zmluvný vzťah, ktorý bol predmetom konania, bol vzťahom spotrebiteľským. V oblasti ochrany spotrebiteľa je potrebné mať na zreteli zásadu poctivosti, a to vo forme tzv. princípu dôvery. Ústavný súd Českej republiky v nálezoch II. ÚS 3/06 zo 6.11.2007 a I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013 uviedol, že uplatňovanie princípu dôvery v úkony ďalších osôb v sociálnom styku je základným predpokladom pre fungovanie komplexnej spoločnosti. Dôveru je potrebné pokladať za elementárnu kategóriu sociálneho života, v praxi sa zásada poctivosti prejavuje okrem iného v tom, že text spotrebiteľskej zmluvy, osobitne vtedy, keď sa jedná o formulárovú zmluvu, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný.

11. Zásada poctivosti, ktorú akcentoval Ústavný súd Českej republiky v citovaných nálezoch, má odraz aj v legislatívnej úprave spotrebiteľských záväzkových vzťahoch. Súd prvej inštancie v prejedávanej veci správne vyhodnotil nepreukázanie nároku na žiadaný úrok 28 % vzhľadom na to, že jeho výška nevyplývala zo zmluvy. Pokiaľ žalobca poukázal na to, že v článku 1 Zmluvy o povolenom prečerpaní je uvedená úroková sadzba, je potrebné uviesť, že úroková sadzba tam uvedená, t.j. úroková sadzba 19,9 % ročne, je úrokovou sadzbou pri povolenom prečerpaní úveru, a nie pri jeho nepovolenom prečerpaní. Všeobecné obchodné podmienky ani sadzobník, aj keď zmluva na ne odkazuje, nie sú zmluvným dojednaním tak, ako vyžaduje zákon a ako to správne konštatoval aj súd prvej inštancie. Jeho rozhodnutie, pokiaľ zamietol nárok na úrok 28 % zo žalovanej sumy, je správne, zodpovedajúce tým dôkazom, ktoré predložil súdu žalobca na preukázanie dôvodnosti svojho nároku.

12. Správnemu rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania. Predmet sporového konania je určený žalobným petitom. Pokiaľ je predmetom konania okrem pohľadávky aj jej príslušenstvo, je nutné pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa pomeru úspechu vo veci vychádzať z miery úspechu v celom spore, t.j. v tom, čo bolo predmetom konania. Ak ním okrem

istiny je aj jej príslušenstvo, pomer úspechu je potrebné stanoviť tak, ako to urobil súd prvej inštancie, t.j. z hľadiska pomeru úspechu k neúspechu vo veci.

13. Z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu, ako bol napadnutý, t.j. v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania, ako rozsudok vo výroku vecne správny, podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

14. V odvolacom konaní žalobca úspešným nebol, naopak fakticky bol plne úspešná bola žalovaná, ktorej by mal v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP byť priznaný nárok na náhradu trov konania. Z obsahu spisu však vyplýva, že žalovaná bola v odvolacom konaní pasívna, k odvolaniu sa nevyjadřila, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z článku 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonomiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale aj v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania. Preto žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.